ఉత్తరం వచ్చింది

ఓ.ఎన్.సూరి

“...మీ అమ్మాయి మా అబ్బాయికి నచ్చలేదని తెలియచేయడమైనది...”

సావిట్లో తండ్రి అమ్మకి చదివి వినిపిస్తూంటే తన గదిలో ఒక మూల నిశ్శబ్దంగా కన్నీళ్లు తుడుచుకుంది నిర్మల.

పెళ్లి చూపులపటం ముస్తాబు అవటం. ఆ తతంగం ముగిశాక వాళ్ల దగ్గర్నుంచి వచ్చే ఉత్తరంకోసం ఎదురు చూస్తూ కాదనుకుంటూనే కమ్మని కలలకు తావివ్వటం నిర్మలకు సర్వ సాధారణమైపోయింది.

ఆమె తోటి ఆడపిల్లలు ఏదో ఒక హోదాల్లో ఇల్లాళ్లు అయిపోయారు కాని ఆ అదృష్టం ఆమెకి చేరువకావటం వట్టి ఊహగా మాత్రమే మిగిలిపోయింది.

మొదట్నుంచీ నిర్మలకి ఈ పెళ్లి చూపులనేది ఒక ఫార్సు అయిపోయింది.

మొట్టమొదటిసారిగా కోటి ఆశలు మూటగట్టుకొని ముస్తాబై పెళ్లివారి ముందుకు వెళ్లింది నిర్మల.

నిండైన అలంకరణతో వెళ్తే వారి కళ్ళకు ఆకర్షణీయంగా కనబడొచ్చునని

పట్టుచీర కట్టుకొని.... కుచ్చుల జడ వేసుకుని.... తలనిండా పూలు పెట్టుకుని వెళ్ళింది.

ఆ అలంకరణ మోటుగా గంగి తెద్దుని గుర్తుకు తెచ్చేదిలా వుందని మధ్యవర్తిగా వెళ్ళిన పెద్దమనిషి దగ్గర అన్నారట ఆ పెళ్ళికొడుకు. ఆమె నచ్చక పోవటానికి అదో కారణం అయ్యింది. నిర్మల బాధపడింది. ఏమోలే తనే మరీ పల్లెటూరిదానిలా కనిపించిందేమో నని తనకు తాను సరిపెట్టుకుంది. పైగా లోకంలో ఇతనొక్కడేనా మగధీరుడని అహంకారంతో అంతగా దాన్ని పట్టించుకోకుండా మరచిపోయింది.

రెండోసారి పెళ్ళికూతురిగా ముస్తాబయ్యేటప్పుడు నిర్మల అంతకు పూర్వం అనుభవం గుర్తుండటంచేత నాజూగ్గా అలంకరించుకోవా లనుకుంది

జ్జారున జారిపోయే అమెరికన్ జార్జెట్టు చీర కట్టుకుని.... రెండుజడలు వేసుకుని ఒక దానిలో గులాబీ తురుముకుంది.

పెళ్ళికొడుకు కాస్త మోడరన్ భావాలు వున్నవాడు.... అతను అమ్మాయిని ఏకాంతంగా ఇంటర్వ్యూ చేయాలనుకుంటున్నాడు అన్నారు.

ఆ మాట ఆమెకు మరింత వూపిరి పోసి ఆశలు రేపింది. తను అతనికి తప్పకుండా నచ్చుతుందనుకుంది. ఎన్నో ఆలోచించుకుంది. ఎంతో ఊహించుకుంది.

తీరా అతని ముందు కూర్చొగానే అంతటి మోడరన్ భావాలున్నవాడు తనను గురించి చేసిన వ్యాఖ్యానం వినగానే నివ్వెరపోయింది.

ఆ చీరలోను.... ఆ అలంకరణలోనూ తను సంసారపక్షంగా లేదట. మరి.... అతని మాటల్లో అర్థం బోధపడగానే మనసు వికలమైపోయిం దామెకు.

ఏమిటి వీళ్ళ ఉద్దేశ్యం? ఏమిటి వీళ్ళ అంతర్యం? నీటుగా అలంకరించుకుంటే అప్పుడావిడా ఫ్యాషనేనా అంటారు.... [illegible] పోనివ్వరు అతి హీనమైన బజారు మనిషితోనైనా పోలుస్తారు.

పోనీ ఏ అలంకరణా లేకుండా సాధారణంగా ఉన్నవాడు ఎడ్డిగా వున్నావనీ... ముష్టెత్తుకునే మొహంలా వుందనీ పేర్లు పెడతారు.

అంతే.... అతని ముందు నోరు మెదిపి మాట్లాడలేకపోయింది. అతనన్న మాటకు అభిమానం.... పౌరుషం ముంచుకురాగా క్రింద పెదవిని నెత్తురు వోడేలా కరిచిపెట్టి వుండిపోయింది. అయినా నిర్మలకు పెళ్ళిచూపులు అనగానే ఆశ చచ్చేది కాదు. ఎప్పటికైనా తనని మెచ్చేవాడు రాకపోతాడా అని వోపిగ్గా ప్రతీ పెళ్ళిచూపులకూ బొమ్మలా తయారయ్యి కూర్చునేది. నిర్మలకు ఒకటి తలుచుకున్నప్పుడు మాత్రం నవ్వొచ్చేది. బజార్లో షోకేసులో

పెట్టిన బొమ్మని చూసి ముచ్చట పడ్డవాళ్ళు ఆ బొమ్మకు ఇంత ఖరీదు చెల్లించి కొనుక్కుపోతారు.

చివరకు సంతలో అమ్ముడుపోయే పాడిపశువుకి కూడా ధర చెల్లించి కొలుక్కు పోతారు.

ఈ సమాజంలో ఆడదాని బ్రతుకే అయోమయంగా అనిపిస్తుందామెకు ఆ రెండింటితో పోల్చుకుంటే.

మగాడికి సేవలు చేస్తుంది మగాడి సుఖానికి కారణమౌతుంది మగాడి వలన తల్లయి అష్టకష్టాలు పడి పిల్లల్ని కని, పెంచి పెద్దచేస్తుంది అనుక్షణం మగాడి పాదాలదగ్గర బ్రతుకు వెళ్ళబోస్తుంది.

అలాంటి ఆడపిల్ల పెళ్ళిళ్ళ బజార్లో బొమ్మలానిలబడితే ఆబొమ్మను మెచ్చిన మగాడికి ఎదురు మూల్యం చెల్లించి అమ్ముడుపోవాలి.

ఆడదాని పాలిట పాపంగా మారిన ఈ సమాజం. . ఈ వివాహ వ్యవస్థ ఎన్నోసార్లు నిర్మల తిట్లకూ, శాపాలకు గురయ్యాయి. నిర్మల గుమ్మందగ్గర నిలబడి ఎదురుచూస్తోంది పోష్టుమేన్ కోసం.

అంతక్రితం నాలుగు రోజుల ముందు పదిహేనోసారి పెళ్ళికూతురిగా ఓ పెళ్ళి కొడుకు ముందు కూర్చుందామె. తల్లీ తండ్రీ, మరో ఇద్దరు పెద్దమనుష్యులూ ...నలుగురు అక్కచెల్లెళ్ళూ వెంటరాగా తరలివచ్చాడా అబ్బాయి ఆమెని చూసు కుందుకు.

నిర్మల తల్లి పార్వతమ్మ ఓపిగ్గా ఫలహారలు అమర్చి అడుగులకు మడుగు లొత్తుతూ వాళ్ళకు సకల మర్యాదలూ చేసింది.

తండ్రి ఇంక చెప్పక్కర్లేదు ఈ గుండెల మీద కుంపటి దించే దయార్ద్ర హృదయుడు అతనేమో నన్నంత ఆశతో వాళ్ళముందు వొంగి వొంగి . వొదిగి వొదిగి నిలబడ్డాడు. నిర్మల అంతకు ముందుసారి ఏ దేవతలనైనా . దేవుళ్ళనైనా మరిచిపోతే వాళ్ళని కూడా గుర్తుకుతెచ్చుకుని అందుకు అపరాధంగా చెంపలు వేసుకొని ఈసారైనా తనకి కన్నెచెరనుంచి విముక్తి కలిగించమని మొక్కుకుంది.

కాని ఆమె నచ్చలేదు. వాళ్ళకి కూడా నచ్చలేదు.

నిర్మల కళ్ళు తుడుచుకుని గదిగుమ్మం దగ్గరకివచ్చి అస్పష్టంగా వినపడుతున్న తల్లితండ్రుల మాటలు వినడానికి ప్రయత్నించసాగింది.

"ఏమండీ మరో అయిదొందలు ఇస్తే వొప్పుకుంటారేమో !" - పార్వతమ్మ అంటోంది.

"మరో అయిదొందలా ? ఎక్కడ నుంచి తెస్తాం ? అయినా అందుకు ఆశపడతారంటావా !" తండ్రి అంటు న్నాడు.

'పదివేలకు కూడా తన బ్రతుకు మార్చటంలేదు'–నిర్మల మనసులో దిగులుగా అనుకుంది.

తను పూర్వజన్మలో ఏ పాపం చేసుంటుంది? వెయ్యి ఖూనీలు చేసుంటుందా?....లక్షలకు లక్షలు

దొంగతనాలు చేసుంటుందా? అంతకు మించిన హింసకు పాల్పడివుంటుందా? ఎంతటి ఘోరం చేయటంవలన తనకీ ఆడపుట్టుక పుట్టి వుంటుంది?

గంటసేపు తర్జనభర్జన జరిగిన తర్వాత నిర్మల తండ్రి పెళ్ళివారి దగ్గరకు బేరసారాలకు వెళ్ళటానికి నిశ్చయమైంది. ఆయన వెళ్ళిన క్షణంనుంచి నిముషం కూడా శాంతిలేకుండా వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి వచ్చే సమాధానం కోసం ఎదురుచూడసాగింది.

కుదిరితే బాగుండును—ఈ పెళ్ళయితే బాగుండును! పదేపదే అనుకుంది.

ఆడపిల్లగా పుట్టడమే తప్పు అందులోనూ ఒక్క మగాడినీ ఆకర్షించలేని రూపవిహీనంగా పుట్టడం మరో శాపం!

'ఛీ ఛీ' అనుకుంది తనని తాను నిందించుకుంటూ ఆమె.

"ఏమిటి ఆ కెలకటం? నాలుగు మెతుకులు తినకపోతే చిక్కిపోవూ?" అని భోజనం దగ్గర తల్లి అన్నప్పుడు ఆవిడ ఆప్యాయతకూ ప్రేమకూ నిర్మల కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

కూతురుకళ్ళల్లో నీళ్ళు చూసి ఆవిడ—"ఛ.. ఎందుకా కన్నీళ్ళు పిచ్చితల్లీ నాన్నగారు వెళ్ళారుగా, మాట్లాడి వస్తారు ఈ సంబంధం తప్పకుండా ఖాయమౌతుంది" అంటూ ధైర్యంచెప్తూ కూతుర్ని వూరడించిం దావిడ.

ఆ మాటలకు మరింత ద్రవించిపోయింది నిర్మలమనసు. తను కొడుకై పుట్టివుంటే ఎంత బాగుండును?...వాళ్ళకి ఏసమస్యలూ లేకుండా హాయిగా వుండును కదా?

కూతురై పుట్టి. అందులోనూ అనాకారి కూతురై పుట్టి వాళ్ళ నెంత అరడి పెడ్తోంది...ఎంత భారమై బాధ పెడుతోంది.

అయినా ఆ బాధనీ—తన పట్ల ఉన్న బెంగనీ బయటపెట్టకుండా ఎంత అభిమానం చూపిస్తున్నారు?

నిర్మల తన దురదృష్టానికి నుదురు బాదుకుంది

కూతుర్ని చూస్తూ ఆవిడ కూడా కన్నీళ్ళు దాచుకోలేకపోయింది. రెండ్రోజుల తర్వాత తండ్రి రావటంతో ఆయన ఏం కబురు తెచ్చుంటాడో అని ఆతృతగా ఎదురుచూడసాగింది నిర్మల.

తండ్రి వచ్చిన అరగంట వరకు మాట్లాడకపోవటం—

తల్లి ఆ తర్వాత బరువుగా నిట్టూరుస్తూ తనవైపు జాలిగా చూసిన చూపు నిర్మలకు ఫలితాన్ని విడమర్చి చెప్పేశాయి.

నిర్మలకు ఆరోజు కంటిమీద కునుకు లేకుండా పోయింది. ఏమిటి తన బ్రతుకు? ఎన్నాళ్ళు తనిలా అదృష్టం కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చోవటం?

భగవంతుడు ఎవర్ని వంటరిగా ఈ లోకంలోకి పంపడనీ ఎక్కడో అక్కడ

ఒక జంటని కుదుర్చి వుంచుతారని అంటారు.

మరి తనకోసం కుదిర్చిన ఆ మనిషి ఎన్నాళ్ళకు తారసపడతాడు? ఎన్నేళ్ళకు తననీ ఒంటరితనం నుంచి తప్పిస్తాడు? అసలా అదృష్టం వుందా తనకి!

నిర్మలకు మరో సంబంధం వచ్చింది.

వాళ్ళకి కూడా నచ్చలేదని ఉత్తరం వచ్చింది. అయిపోయింది. తనిక ఎవరికీ నచ్చదు. తన కిక కల్యాణ యోగం లేదులా వుంది

ఆమెకు అంతులేని నిరుత్సాహం వచ్చింది.

తన అదృష్టంమీద ఆమెకు నమ్మకం పోయింది. దానికి తోడు ఆమె స్నేహితురాలు ఒకరోజు హాస్యానికి అన్నమాట నిర్మల హృదయాన్ని తీవ్రంగా గాయపర్చింది.

నిర్మల చూడటానికి వచ్చిన ఆ స్నేహితురాలు పెళ్ళి ప్రస్తావన రాగా- "పోన్లేవే నా కూతురి పెళ్ళి నీ పెళ్ళి ఒకే మాటు జరుగుతుంది ఏం బాధపడకు" అంది.

ఆ స్నేహితురాలు నిర్మల ఈడుదే... ఆమెకు చాలా తొందరగా పెళ్ళయిపోయింది. ఒక కూతురు కూడా.

నిర్మల ఆ మాటలకు చాలా కలవరపడిపోయింది ఆ మాటల్లో ఆమె కిక పెళ్ళవ్వదనే అర్థం స్ఫురించింది. అందుకోసం ఎదురుచూడటం కూడా వ్యర్థమని హేళనగా అన్నట్లు అనిపించిందామెకు.

పెళ్ళికాని కన్నెగా ఉండి తను తల్లితండ్రుల బాధలకు ఎందుకు కారణం అవ్వాలి!

తొమ్మిది మాసాలు తనని మోసి కన్న తల్లిని ఇంకా ఎందుకు కష్టపెట్టాలి?

ఇరవై తొమ్మిది సంవత్సరాలు తన కోసం శ్రమపడిన తండ్రిని మానసికంగా ఎందుకు బాధపెట్టాలి? నిర్మలకు బ్రతుకంటే అంతులేని విరక్తిపుట్టింది. ఆమెకు జీవితంమీద ఆశ చచ్చిపోయింది.

ఉత్తరాల కోసం ఎదురుచూడటం ఆమెకు విసుగుపుట్టించింది ఆ ఉత్తరాల్లో తనకి కావల్సిన జవాబు రాదు. తన బ్రతుక్కి అర్థంచెప్పే ఉత్తరాలు రావు

నిర్మల సమాజాన్ని తిట్టుకుంది. సమాజంలో ఉన్న మగపిల్లల్ని మరో జన్మ వుంటే ఆడపిల్లలుగా పుట్టండని శపించింది. ఒక ఆడపిల్లని జంటలేకుండా సృష్టించిన భగవంతుని దూషించింది.

తనపట్ల అంతులేని సహనం-అనంతమైన ఓర్పు చూపించే తల్లితండ్రులకు మనసులో నమస్కరించుకుంది.

ఆ రాత్రి అర్ధరాత్రి అందరూ గాఢనిద్రలో వుండగా నిర్మల తన గదిలో దూలానికి చీరకొంగుతో ఉరేసుకుని కన్నె బ్రతుకుని ముగించుకుంది.

కాని-తర్వాత రోజు ఉత్తరం వచ్చింది అంతకు ముందే ఆమె నచ్చలేదంటూ ఉత్తరం రాసిన పెళ్ళివారు ఆమెని చేసుకోటానికి ఇష్టపడుతూ ... ఉత్తరం రాశారు!